

ПРЕЗЕНТАЦІЯ З КУРСУ «ЕТИКА І ЕСТЕТИКА»

**К. і. н., викладач
кафедри історії і методики
навчання
Сеньківська Галина
Ярославівна**

ЕТИКА І ЕСТЕТИКА-

*сфери знання, які
стосуються людини,
людського ставлення до
дійсності будь-якого роду*

Етика (лат. *ethika*, від грец. *ethos* – звичай) – філософська наука, яка досліджує природу, сутність, виникнення, розвиток, структуру, функції моралі, її прояви у різноманітних сферах діяльності.

Е Т И К А

Предмет етики: мораль як форма індивідуальної та суспільної свідомості, загальні закономірності їх буття.

Естетика (від грец. **AISHETIKOS** — «чуттєвий», «здатний відчувати» — наука про становлення чуттєвої культури людини.

Предмет естетики: процес пошуку адекватного співвідношення між специфікою естетичного як ціннісного ставлення людини до дійсності та художньою діяльністю людини.

Мораль (лат. *moralis* – моральний, від *mos* (*moris*) – звичай, воля, закон, властивість) – система поглядів, уявлень, норм, оцінок, що регулюють поведінку людей; одна з форм суспільної свідомості.

● **«Висока мораль»** – це сукупність загальнолюдських установок на безкорисливе, справедливе і доброзичливе ставлення до будь-якої людської істоти.

**Загальнолюдський моральний
імператив взаємності-
основа золотого правила моральності:
«Чини з іншими так, як ти хочеш,
щоб чинили з тобою»**

Основні категорії етики:
відображають зміст, специфіку,
найістотніші сутнісні сторони моралі,
закономірності моральних відносин,
нормативність моральних уявлень.

Базові
діаметрально
протилежні
категорії

Добро і зло

Є підставою для
моральної оцінки
конкретних явищ

Категорії, що передають етичні характеристики людини:

Совість - основа морального буття людини.

Чесць – оцінка індивіда згідно з нормами певної соціальної групи або суспільства.

Гідність – самоповага особистості, яка реалізується через такі чесноти як ввічливість, порядність, вимогливість до себе тощо.

Справедливість – вимога рівності всіх людей, які є моральними особистостями.

Спілкування- мірило моральної культури людини, яке спирається на важливі людські моральні характеристики, моральні чесноти.

Культура спілкування являє собою складову частину культури особистості, де знаходять зовнішнє втілення її моральні й естетичні якості.

Умови педагогічного спілкування

Мовленнєва
культура

Знання правил
спілкування

Володіння
психолого-
педагогічними
якостями та
уміннями

Гуманістична
спрямованість

Уміння
«подати» себе

Володіння
педагогічним
тактом

Категорії естетики — це духовні моделі естетичної практики суспільства, яка створює не тільки світ і багатство естетичних цінностей та потреб, а й систему понять і категорій, в яких закріплено досвід естетичного освоєння світу людиною.

Гармонія і міра

Прекрасне і потворне

Піднесене, героїчне і низьке

Трагічне і комічне

Естетичне

Мистецтво, як соціальний і культурний феномен.

Мистецтво - це творча діяльність по перетворенню дійсності у відповідності з уявленнями про красу.

Мистецтво найбільш яскраво, виразно, але водночас інтимно-особистісно інтегрує людину до світу людського буття, людської історії, людського життєвого досвіду та надає можливість сприйняти цей досвід індивідуально неповторно.

Функції мистецтва

**Художньо-концептуальна
функція (мистецтво як особливий
образ світу)**

**Компенсаторна функція
(мистецтво як втіха)**

**Перетворювальна функція
(мистецтво як діяльність)**

**Пізнавально-евристична функція
(мистецтво як знання і освіта)**

Функція передбачення (мистецтво як прогноз майбутнього)

Комунікативна функція (мистецтво як засіб спілкування)

Інформаційна функція (мистецтво як повідомлення)

Виховна функція (мистецтво як катарсис)

Надихаюча функція (мистецтво як сугестія)

Естетична функція (мистецтво як засіб формування художнього смаку, творчого духу і ціннісних культурних орієнтацій)

Гедоністична функція (здатність мистецтва приносити насолоду)

*Надзвичайно важливо для людини знати,
як належним чином зайняти своє місце у світі,
і правильно зрозуміти, якою треба бути,
щоб бути людиною.*

(І. Кант)

